

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΗΣ EDWIN RUTT

Η ΜΙΚΡΟΥΛΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡ

Είχαν γνωριστεί στις Κάννες, στο 'Αμερικάνικο παζάρι. Ήξεραν ήταν μία όμορφη μελαχροινή, με ζοφερή όμορφα μάτια, λεπτή, με κομψή αντοχή. Ήξεραίονε καλά ήταν ένα όμορφο παλιόρακι, με αθλητικό παράστημα. Μία βδομάδα τώρα την έβλεπε κάθε μέρα, στην ίδια θέση, την ίδια ώρα, να παίρνει το όρεκτικό της στο παζάρι. Μία μέρα τέλος ο 'Ανσέλιμ δεν βιάστηκε πια να έλθεισε κοντά της. Ήξεραίν φάνηκε πρόθυμη να γνωριστούν καλύτερα και δέχτηκε να περάσουν λίγες ώρες μαζί. 'Ο 'Ανσέλιμ, ενδιαφερόμενος με τη νέα γνωριμία του, την πήρε με το κομψό αυτοκίνητό του και έλαθε αξιόλογες γιορταές στη Μαντόν, στο Ζουάν - Λε - Πεν και στο Μόντε Κάρλο, όπου και διαμένουν. Στο διάστημα αυτό ο 'Ανσέλιμ πληροφορήθηκε πως η Λόι Μπαρνέ - έτσι λεγόταν η νέα - είχε πάει να περάσει την αδελφή της στις Κάννες. 'Οτόσο παρανοήσιονταν να έλεγε πως έζηλατε μόνη της, γιατί δεν γνωρίζει κανέναν εκεί.

—Κι' εγώ πλήρητα είδα, αποκριθήκα ο νέος, κι' αν δεν είχα πού και πού μερικέσ περιπέτειες, ή' όποιεσ δίνουν κάποια ενδιαφέρον στη ζωή μου, δεν θα άξιζε, με την αλήθεια, να ζώ...

—Δεν βοήσων να είνε απαραίτητο να ζή κανείς μόνο γι'α νάζη περιπέτειες ! Μπορεί κανείς να απολαμβάνη τη ζωή του και χωρίς περιπέτειες...

—Δεν λέγω όχι ! 'Αλλά όταν ζή κανείς ολομόναχος, όπως ζώ εγώ...

'Α ! σίφωρα, μάστατα... ήμουν τυχερός...

—'Αν θέλεις, μπορείς να έξασκολληθής κι' απόψε να είσαι τυχερός... είτε δελά ή Λόι.

'Ο νέος γύρισε και την κοίταξε και για μία στιγμή φάνηκε σαν να διάταξε. Κατόπιν είπε άργα :

—'Ανοιχτά ποιά, να είνε αδύνατον να μείνω απόψε μαζί σου, γι'αίτια μου Λόι. Κι' όμως, σ' αγαπώ τόσο πολύ ! 'Απόψε έχω χάσεια δουλειά, πού δεν μπορώ να την αναβάλω...

—'Απόψε ή ποτέ ! αποκριθήκα η Λόι, κοίταζοντάς τον επίμονα.

'Ο 'Ανσέλιμ σκεπτόταν πόσο πιο ευχάριστο θα ήταν γι' αυτόν να περάσει μία ευτυχισμένη βδομάδα με τη μικρή φίλη του, αντί να... Μά όχι, ήταν αδύνατο, είχε δώσει τό λόγο του στον Μίτσε...

—'Αδύο θα είνε άργα !... επέμενε ή Λόι.

—'Εχω δώσει τό λόγο μου ! απάντησε ο 'Ανσέλιμ. Δεν μπορώ να τον άδελτίσω...

Κι' έτσι οι δύο νέοι χωρίστηκαν.

* * *

Δύο μήνες τώρα ο 'Ανσέλιμ περιέμενε αυτήν την ευκαιρία. 'Έφαρτε, λοιπόν, να έπορευθής. 'Όπως να μη του παρουσιαζότανε ποτέ πια μία άλλη τέτοια περίπτωση... Και γι' αυτό τό λόγο προτίμησε να ζήσει τη συντροφιά της χαριτωμένης Λόι...

'Απόψε ή Μίσιες Βάν - Γερουίτ, ή πλοιαία 'Αμερικανικές, θα πήγαινε στο μεγάλο χορό του δωμάτου Ντε Γουαζόν. 'Ο 'Ανσέλιμ ήξερε πως ή Μίσιες Βάν - Γερουίτ, όπως συνήθιζε πάντοτε, δεν θα φορούσε τό περιφωρισμένο μαγαζιερικό περιδέραιο της, αλλά μία άλαμια. Τά άληθινά, τά ανεκτίμητα μαγαζιερικά, ποιά όλος ο χορός θαυμάζε, θα έμεναν, όπως πάντοτε, στην κάσσια, στο σαλόνια της βίλλας της, στη Νίκαια. 'Ο 'Ανσέλιμ ήξερε πως οι έπισημέτα θα κοιμόντανε τίποτα ώρα, κι' έτσι, χωρίς να διατίθω, κατά τά μεσάνυχτα, ανέβηκε τη μαγαρινάνα σκάλα της εισόδου της βίλλας και μ' εννενησία αίσθησης, σκαρφάλωσε από τό λοιπό του νερού στο μπαλκόνι του πρώτου κατοικίματος. 'Ανοιξε έγκλινα τη μπαλκονόπορτα και μπήκε στο σαλόνια, μέσα στο όποιο βρισκόταν το χρηματοκιβώτιο. 'Ο 'Ανσέλιμ άφορηόησε μία στιγμή για κατόπιν ψηλαφητά, μέσα στο σκοτάδι, άρσιζε ν' άνοιξη την κάσσια. Δεν δυσκολεύτηκε ποιά και μετά λίγα λεπτά ή βαρεία πόρτα του χρηματοκιβωτίου έπλοήρωσε. 'Αναψε τότε μία στιγμή τό κλειστό φανάριού του, βόηκε τό δερμάτινο κομπί που περιείχε τά πολύτιμα μαγαζιερικά, τό άδειασε, άφαιξε κι' ένα θαμιασίο δαχτυλίδι -μιά ροζέτα από μαργαρίτια μ' ένα πελώριο σμαράγδι στη μέση - και τάφρεσε όλα στην τσέπη του. Κατόπιν ο λοιοδίτης έβλεπε προσεκτικά την κάσσια κι' έτοιμαζόταν να φύγη, όταν τό φως άναψε ξαφνικά και μία γυναιστή του φωνή πρόσταξε :

— Πάνω τά χέρια, είδημη προσβολώ !...

Στασιμώμενος ο 'Ανσέλιμ, ύπνυρσσε, και γυριόστανε αντίστροφη την Λόι, ή όποια τον πλησίαζε με τό περισσότερο στο χέρι.

—Σύ ! τραύισε ο 'Ανσέλιμ. Ποιά στην όψη κατόκαυξε, ότι...

—Ναι ! έγω ! Και τώρα, στάσων άκίνητος να πάω τά μαγαζιερικά...

— Σκοπέσων περιφωρισ... Λοιπόν, πρόσταξε ή...

Και λέγοντας τά λόγια αυτά ή Λόι, έβιαζε της τσέπες του, βόηκε τό περιδέραιο και τό πέταξε άπάνω στο τραπέζι.

—Μπορώ να σου διαλογίσω τώρα, έξασκολληθήσε ή Λόι, πως ένεργώ κατόπιν έντολής της Μίσιες Βάν - Γερουίτ...

—Την έσταθα σαν άγαρμάτος ! πορνοπόρος ο 'Ανσέλιμ. 'Οτόσο, πές μου, πού με παραδόσισε στην άστενομία, τί σ' έκανε να με άποπειθήσ ;

—'Ω ! είνε άπολύσταντο ! Σε πρόδωσε ο φίλος σου και... φίλος μας κι. Μίτσε της Νέας 'Υόρκης. 'Η άστενομία είδησιώσθη την Μίσιες Βάν - Γερουίτ κι' έξείνη ζήτησε έναν πιστόλο άστενομίο από τά γραφεία του 'Ηνεζερτάνε στο Παρίσι. Είμαι ή Γκέι Μινέλ τό όνομα 'Ηνεζερτάνε... 'Ω ! 'Ανσέλιμ... πόσο λεπτοεικά... Γιατί... γιατί να ζής έτσι !...

'Ο 'Ανσέλιμ πορνοπόρος μία βλαστήμια. Κατόπιν, με άστυλαμία ταχέητα, μ' ένα πλήρωμα, βούτηξε από μπαλκόνι και άνοιξε στον χώρο. Συναρρόσων ένας παραβολικός άντηρσις μέσα στη σιγή της νύχτας και από μακριά ένα ήχηρο γέλιο άντηρσίζε. 'Ο 'Ανσέλιμ ήταν κιάλας μακριά !...

* * *

'Ο 'Ανσέλιμ, όρθος, πούσ από τό παράθυρο της κιάμαρης του στο ξενοδοχίο, κάταξε και κάταξε... 'Όλη τη νύχτα είχε σιδήθι εκεί, πεννηνεκάσ από στιγμή σε στιγμή ν' άνοση τά βήματα των άστενομίων που θα έρχόντοσαν να τον συλλάβων. Μά κανέναν δεν είχε φανή άκόμα. 'Αναφοίσιονα τώρα πως τόλμασε να έπιστρέφω στο δωμάτιό του, όσον άσφαώς θα τον αναζητόσαν, ένω ήταν τόσο εύκολο να διαφυγή, περνώντας τα 'Ιταλικά σιρόνα. Μά ή φρόσις της Γκέι άντηρσίζε άκόμα στ' αριά του :

—'Ω ! 'Ανσέλιμ ! Πόσο λεπτοεικά... Γιατί να ζής έτσι !...

Μά γιατί τάρα δεν πήγαινε ή άστενομία να τον συλλάβη ; Τι σίμαιναν ότ' αυτά !... 'Ο 'Ανσέλιμ πήρε από την τσέπη του τό δαχτυλίδι, τό κοίταξε και χαμογέλασε. 'Α ! ή Γκέι, μ' όλη την έξουσιάνά της, την είχε πάθει... Όχιτε σκέτηρη χάν πως αφορούσε να είνε πάσει το σμαράγδι ! Ναι, ποιά οι πόρτα του δεν πήγαν χαμένο έντελώς ! Τό δαχτυλίδι αυτό ήταν μεγάλης άξίας !... 'Αλλά !... 'Ω !... σκέτηρη βαφνικά -θα ήταν άπειθώσων αυτή για την κλοπή του σμαραγδιού !...

Διστακτικά, μ' έξουσιονα τί να ζήσει, ο 'Ανσέλιμ βγήκε από τό δωμάτιό του και κατέβηκε στο παζάρι. Σκεπτόταν τώρα με ληπη πως είχε ζήσει την ευκαιρία που τό πρόσφερε ή Γκέι. 'Αχ ! γιατί να μη μείνη μαζί της χθές τό βράδυ ;

'Εξείνη τη στιγμή ένα χέρι άζομωήσε απαλά άπάνω στον ώμο του. 'Ο 'Ανσέλιμ γύρισε άπότομα και κοίταξε. 'Αντίστροφο τό όμορο πρόσωπο της Γκέι. 'Η νέα φιλέσις βιαστικά :

—Γρήγορα ! Μπορώ άκόμα να σε σώσω ! Δώσε μου τό δαχτυλίδι, δεν ήξερα πως τό είχες πάσει... Σ' ένα λεπτό οι άστενομιοί θαύνα έδώ... Δεν ένοιωτε κακό για χάσιμο ! 'Όλα θα είζαν τελείωσ, αν δεν είχες πάσει τό δαχτυλίδι !... 'Ω ! πως γελάστανε !... Δεν σκέτηρα ότι θα έπαυεσ ό,τι θα εύρισσε μπροστά σου, σαν κοινός λω...—

—Πές τό ! Σάν κοινός λοιοδίτης ! Γκέι, μικρούλα μου, δεν θα γελάσω ποτέ τί έκανεσ για μένα, φώναξε ο 'Ανσέλιμ. Πώς μετανοιόσων τώρα, ποί...—

—'Ακουσε, τον διέκοψε ή Γκέι. Αυτή τη φορά δεν γλυτώνεις από τά νύχια της άστενομίας. 'Υπαίσιος ότόσο μά έλλις άκόμα. 'Αν και είδαν τό αυτοκίνητό σου μπροστά στη βίλλα, μονάκι έγώ έβγα θικά πάς έσύ είσα ό... κλέφτης. Δώσε μου τό δαχτυλίδι και θα πάω τό βοήκα στον χώρο...—

Η Γκέι δεν πρόφτασε να τελειώση. Την ίδια στιγμή ή πόρτα του μπαρ άνοιξε άπότομα και δύο άστενομιοί μπήκαν στην άλθωσα. Πλησιάζων έζει τον τσιρε τον νέο, λέγοντας :

—Συναγώμην, κύριε, θα έπισημοσι να σας μιλήσω ιδιαιτέρως για ένα λεπτό.

—'Ω ! μιλήσε έλεύθερα, μπροστά στη δεσποινίδα !

—Πρόσεται για την κλοπή, που έγινε χθές τό βράδυ στη βίλλα της Μίσιες Βάν - Γερουίτ... Χάθηκε ένα δαχτυλίδι...—

—'Ε ! και μ' αυτό ;

—Και πάλιν σάς ζήτω συναγώμην, κύριε. 'Αλλά είδαν τό αυτοκίνητό σου χθές τό βράδυ μπροστά στη βίλλα... λοιπόν...—

—'Όμοια ! Νά ! χά ! χά ! γέλασε ο 'Ανσέλιμ. Και άπ' αυτό βγάλτε το συμπέρασμα πως έγω είμαι ο κλέφτης ! Σάς συναγώμην, κύριε, για την δεξιδέκασι σας ! 'Αναψε να έξω, λοιπόν, πως θα γινόταν κλοπή και να μη κώνε έναν περιπάτο στον θαμιασίο δρόμο, που περνά μπροστά στη βίλλα της Β. Βάν - Γερουίτ !... Φανταζόμα πως θα κάνατε κιάλας έρευνα στο δωμάτιό μου, έ ; Ναι, σας συναγώμην ! 'Οτόσο, είμαι

ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

"Ενα από τα μυστικά της υγείας είναι και η άνοιξη καρδιά, ή φρεσνή και εθιμική διάθεση και η προσπάθεια να μη συγχύζεται κανείς με το παραμυθικό ανάστρο, που θα του συμβεί.

"Αν τύχει και θυμώσετε καιμιά φορά ή ύστεριστε καιμιά βραση ήβραση συγκληθί, δεν πρέπει να καθίσετε να φάτε άμεσως κατόπι, γιατί άφροντως θα πάθετε από σοβαρή διαταραχή.

"Εξείνοι που διαβάζουν ή γράφουν συνεχώς επί ώρες, πρέπει να ξεχωρίζουν κάθε τόσο τα μάτια τους, βλέποντας άποκαταστάμενα αντίκείμενα.

Δεν πρέπει να πιείτε το τελευταίο νερό του σταμιού σας, γιατί ή περισσότερες άκαθαρσίες και τα μικρόβια κατασταλάζουν στον πάτο της στάνιας.

Μη φορείτε στενά κολάρα, γιατί προκαλείτε μιά διαρκή ίστεραιμία του έγκεφάλου, άπ' την οποία δυνατόν να πάθετε τρομερές συμφορές.

Μη παραμελείτε να περιποιηθώ τα μικροτραύματα και τις ταυχχορμίες, γιατί είναι ένδεχόμενο να μολυνθούν και να σάς φέρουν σοβαρές επιπλοκές.

Νηστεύοντες Τετάρτη και Παρασκευή δεν έξασφαλίζετε τόσο την εισοδή σας στον Παράδεισο, όσο στο βασίλειο της υγείας.

"Όποιαδήποτε έργασία κ' άν τάχετε, φροντίστε να φωτίζεσθε μονάχα από ένα λαμπάρο, το οποίο να βρίσκεται πρὸς τή άριστερά σας.

Τό ύγιεινότερο καθάρισμα τὸν πατωμένου είναι ένα έλαφρό σφουγγισμα με ύγρο σαπούνι. Τό σάβωνα σηκώνει σκόνη, τήν οποία άνατώνοντες σχίζουμε μέσα στους πνευμόνας και στρατιά όλόκληρη μικροβίων.

Μόλις ξυπνήσετε τό πρωί, πρέπει άμέσως να καθαρίζετε τη μήτη σας και τό στόμα σας με άφθονο νερό. 'Υγιεινότερο άκόμα είναι άν μέσα στο νερό ρίξετε προηγουμένως και λίγο αλάτι.

Γελάτε ! Γελάτε ! Γελάτε !... Δεν ύπάρχει πιο ύγιεινό παράγγελμα από αυτό.

πρόθυμοι να με ύποβάλετε σε σωματική έρευνα, αλλά, κύριοι, έχετε ένταλμα ; 'Όχι, έ ; ... Γότε με πού δικαίωμα ... "Ας είναι ύμεις, σάς δηλώνω κατηγορηματικώς πὸς δεν έχω τό δικτυλίδι. Για να πισθήτε ύμεις, δέχομαι να ύποβληθώ σε έρευνα... Πάμε !... "Ευτρέπετε, μες Μίνε ! προσέθεσε ο 'Ανσέλμ, άκούσθώντας τους άστυνομικούς.

Σε λίγο έπείστησαν πάλι στο μιλώ. Φεύγοντας, οι άστυνομικοί, ζήτησαν συγνώμη.

—Βλέπετε, κύριοι, τό καθήκον μας... Γελώμιστε καιμιά φορά ! Πρέπει να είμεθα προσεκτικοί...

—Ω ! φώναξε ή Γκέϊ σαν έκλεισε ή πόρτα και βρέθηκαν πάλι μόνοι τους. Πὸς τά κατάφερες ; Φοβήθηκα τόσο πολύ...

Ο 'Ανσέλμ την κτύπησε με άγάπη.

—Φοβήθηκα ; 'Όστε... δεν ένδιαφέρομαι για τή δικαιοσύνη ;

Η Γκέϊ έσκυψε τό κεφάλι και ψέφθισε :

—Νουίζω πὸς ένδιαφέρομαι μάλλον για σένα !...

Ο 'Ανσέλμ έβγαλε τό χέρι του κάτω από τό τραπέζι και κατόπι πήρε τό χέρι της Γκέϊ και τό έσφιξε τριφερά.

Η νέα έννοιασε ένα μικρό σκλήρο άντικείμενο στην παλάμη της... Κατάληκτη έπιτηξε μιά φωνή και άνοιξε τό χέρι της. Τό δικτυλίδι της Μίσεξ Βάν - Γκροντ λαιπολοπίσε στο φως τὸ ήλιου.

—Πὸς ; φώναξε ή νέα. Πὸς τό είχες κρημένο ;

—'Ηταν άπόλυτο. Την ώρα που μιλούσα στους άστυνομικούς τό κόλλησα κάτω από τό τραπέζι με λίγη μουτζιρά ! Πάσ' το, άφού έπιμείνε, και στείλε το στην Μίσεξ Βάν - Γκροντ.

... ..

"Απάνω στη γέφυρα τὸ πλοίου, ο 'Ανσέλμ και ή Γκέϊ, άκουμπάνενο στην κουπαστή, κιντίζονταν τά γαλανά νερά της Μεσογείου. Ο νέος κρατά τό χέρι της Γκέϊ και λέγει τριφερά :

—Λοιπόν, άγαπημένη μου, διά ένγκαταλίεμους και οι δύο τό ένάγγελά μου ;

—Φυσικά, άφού συγκροτούνται !...

—Και δέχομαι ν' αναλάβω την φροντίδα να με σώσεις από τὸν ... έαυτό μου ;

—Νουίζω πὸς αυτή ή άπιστολόγησ δέ έχη για μένα περισσότερον ένδιαφέρον, παρά άν γινόμουν μιά μέρα διάσημη μουτζιός άστυνομικός ;

Ο 'Ανσέλμ, άντι ν' άπάντησε, την έσφιξε στην άγκυλιά του.

ΑΠ' ΤΑ ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΕΣ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ

"Η καλύτερη τὸ βασίλειος της Δανίας Χριστιανός. Πὸς φοβότανε στέν ώμο του έναν πιταρική !... Ο Τσαρς Νικολας και τό άγκλημένο του γλύκισμα. Γιατί θα γινέταν... γλυκισπολής !... Ο βασιλεύς της 'Αγγλίας 'Εδουαρδς στο δεξτερο. Τα τρακταρία γέλια του. Η συλλογή γραμματιστημών του σημερινού βασιλέως της 'Αγγλίας Γεωργίου. κλπ. κλπ.

Μιά μέρα, έκει που παίζανε δύο μικροί μαθηταί ο' έναν έξοχό δρόμο της Κοπεγχάγη, ο ένας έρωξε το καπέλλο τὸ άλλο άπάνω ο' ένα δένδρο. Τη στιγμή εκείνη περνούσε άπ' έκει ένας γέρος, κρατώντας μιά άποτέλλα κάτω άπ' τη μασχάλη του και διαβάζοντας ένα βιβλίο.

—Κύριοι, τὸ είτε ο' ένας μικρός, μιού γινέτε τη χάρι να κατεβάσετε με την άποτέλλα σας τό καπέλλο μου άπ' τό δένδρο ;

Ο καλός γέρος προσέλαθε να ευχαριστήση τον μικρό, αλλά δεν τά κατάφερε. Τὸ πρότεινε λοιπόν ν' άνέβη επάνω στους ώμους του και να κατεβήση μόνοι του, με την άποτέλλα, τό καπέλλο του.

Ο μικρός πήδησε άμέσως στον ώμο τὸ γηραιού κροίσι και μ' αυτόν τον τρόπο πέτυχε έκεινο που ήθελε. Καθὸς φορούσε ύμω τό καπέλλο του κ' ευχαριστοῦσε τον καλό γέρο, πέρασε από κεί ένας καλοντυμένος γέρος, ο οποίος, μόλις είδε τον γέροντα με την άποτέλλα, τὸ είτε :

—Χαίρετε, Μεγαλειότατε !...

"Ακούγοντας τό «Μεγαλειότατε» ο μικρούλης, σάτισε.

Γιατί είχε άπολύτοια καβαλλήσει για να φτάσει τό καπέλλο του, πάνω στους ώμους τὸ βασιλέως της Δανίας Χριστιανός !...

Ο Τσάρς Νικόλαος Β', τὸν όποιον έτοιφεράσαν οι Μπολσεβίκι, ήταν πολύ χωρατικτής. Μιά μέρα φώτισε τους άνιλικούς του ποδ ένάγγελλα θα διαλέγανε, άν ήσαν ύποχρεωμένοι να δουλέψουν για να ζήσουν. Κι' όταν τὸ είτε ο' καθένας τους τό δικό του, ο Τσάρς τὸς ψέφθισε έμπιστευτικά :

—'Εγώ, λοιπόν, ήθελα να γίνω...λαγωπατικτής !

Οι άνιτικοί σάσανε φρεσκά, στα γέλια. Μιά ο Τσάρς ξανάσε σοβαρότατα :

—'Ετσι δεν θα μιού έβλεπε ποτέ τό πιο άγαπημένο μου γλύκισμα. Γιατί, καθώς ξέρετε, δεν μιού να νοσησο ενταρτισθώ, άν δεν φάγω πέντ έξη λαγωπά τη ήμερή !...

Ο βασιλεύς της 'Αγγλίας 'Εδουαρδς ήταν δημοφιλίστατος. Αυτό τό χροστούσε στη μεγάλη του άπόλητη. Λένε, μάάλιστα, πὸς όταν παρακολούθησε καιμιά κωμωδία στο θέατρο, ξεκαθίζονταν στα γέλια, όποις κ' ο πιο άφέλης ύπικρός του.

Ο ήδη βασιλεύς της 'Αγγλίας Γεώργιος, πάλιν, είναι κ' αυτός ποδ δημοφιλής και μέλος πολλών σωματείων, έπιστημονικών και φιλανθρωπικών. "Εχει γράψει μάάλιστα και μιά μελέτη για την ιστορία των γραμματιστημών, την όποιαν όλοι οι ειδικοί την θεωρούν ως σπουδιαιότατην.

Τὸ πράγμα, όστόσο, δεν είναι περίεργο. Γιατί ο βασιλεύς Γεώργιος έχει σήμερα την καλύτερη συλλογή γραμματιστημών, άξια πολλών εκατομμυρίων λιρών.

... ..

Ο βασιλεύς της Δανίας Χριστιανός ήταν μανιώδης συλλέκτης αϊώνων διαφόρων ποικίλων. Η συλλογή των αϊώνων που άφησε, μετά τό θάνατό του, έκτιμήθηκε από τους ειδικούς ως αξίζουσα άνω των 100 χιλιάδων λιρών !...

Ο βασιλεύς της Σουηδίας 'Όσκαρ ήταν ποιητής, μουσικοσυνθέτης και γλωσσολόγος. Στη γιορτή, που δόθηκε πρὸς τιμήν του κατό τό διεθνές συνέδριο των δημοσιογράφων, που έγινε στο 1897 στην Στοκχόλμη, έξέλαξε όλους τους παριστοιμένους, μιλώντας άπταιτός δε και διάφορες γλώσσες, με τὸς διαφόρους αντιπροσώπους τὸς συνεδρίου.

... ..

Ο έκπαιτος βασιλεύς των Βουλγάρων Φερδινάνδος είχε τό νερό των ταξιδίων μεταξύ των έστεμνίων. Πρίν να τον διώξω ο Σταμπολίνσκι, είχε κάνει 4.379 ήμερών ταξείδια έξω από την Βουλγάρια !.

... ..

Ο άειμνητος βασιλιάς μας Γεώργιος Α' ήταν ο καλύτερος κολιμβητής μεταξύ των έστεμνίων. Έκτός αυτού, ήταν επίσης καλός σκακιστής, άριστος ψαράς και θαυμασιός λαίπης.

... ..

Ο έξοχότος Κάιζερ έξακολουθεί και στην έξορτα του να διαβάζει τους άρχαίους και νεωτέρους συγγραφείς, με τό ίδιο πάθος, που τὸ διάβαζε κ' άλλοτε. Λέγεται, μάάλιστα, τὸ σκεπτεται να έκδώση μι κριτική μελέτη των δραμάτων τὸ Σαίξπηρ.

